

ชราวคฺควณณนา (มยา วุจฺจเต)

๓. อุตฺตรตฺเถรี วตฺถุ (มยา วุจฺจเต) .

" ปริชิณฺณมิตํ รูปนฺติ อิมํ ธมฺมเทสนํ สตฺถา เขตฺวเน
วิหรนฺโต อุตฺตรตฺเถรี นาม อารพฺภ กเถสิ.

เถรี กิร วิสฺวสฺสสติกกา (หุตฺวา) ชาตียา ปิณฺ
ทาย จริตฺวา

ลทฺฐปิณฺทปาตา อนฺตรวิธิยํ เอกํ ภิกฺขุํ ปสฺสิตฺวา ปิณฺทปา
เตน

อาปฺุจฺจิตฺวา ตสฺส (ภิกฺขุโน) อปฺฏิกฺขิปปิตฺวา คณฺหนตฺสส สพฺพ
ทตฺวา

นिरาหารา อโหสิ; (สา เถรี) เอวํ พุตฺติเยปิ ตตฺติเยปิ ทิวเส ตสฺเสว
ภิกฺขุโน

ตสฺมีเยว จาเน ภตฺตํ ทตฺวา นินาหารา อโหสิ; (สา เถรี) จตฺตฺเถ ทิว
เส ปน ปิณฺทาย จรณฺตี เอกสฺมี สมฺพาธญฺจาเน สตฺถารํ ทิสฺวา ปฏิก
กมนฺตี โอลมฺพนฺตํ อตฺตโน จีวรกณฺณํ อกฺกมิตฺวา สณฺจาคฺคํ อสฺก
โกนฺตี ปริวตฺติตฺวา ปติ. สตฺถา ตสฺสา (เถรียา) สนฺตีกํ คนฺตฺวา " ภคินี ปริ
ชิณฺโณ

เต อตฺตภาโว น จิสฺเสว ภิชฺชิสฺสตีติ วตฺวา อิมํ คาลํ อาห

" ปริชิณฺณํ อิทํ รูปํ โรคนิทฺถํ ปภงฺกุนฺ (โหติ),
ภิชฺชติ ปฺติ สนฺเทโห, มรณฺนตํ หิ ชีวิตํ (โหติ) อิติ.

(ปณฺทิตฺเตน) ตสฺส (คาลาจฺจนสฺส) อตฺถโ (เวทิตฺพุทฺโ)

" ภคินี อิทํ ทว สรีรสงฺขาตํ รูปํ มหฺลลกภาเวน

ปรีชิต (โหติ), ต่ (รูป) จ โข สพุพโรคานัน นิวาสนภูจันตเถน
โรคินทุธ (โหติ) ;

ยถา โข ปน ตรุณปี ลิกาโล " ชรลิกาโลติ (ชเนหิ) วุจจ
ติ, ตรุณปี คโพจีลตา " ปุติลตาติ (ชเนหิ) วุจจติ;

เอวํ ตทหุชาตํ (รูป) สุวณฺณวณฺณมปี สมานํ นิจจํ ปคฺชมรณต
เถน ปุติกาโย ปภงฺคุณํ (โหติ) . โส เอส ปุติโก สมานो ทว เทโ
` (เทโ) ภิชฺชติ น จิรสฺเสว ภิชฺชิสฺสตีติ (ปณฺทิตฺเตน) เวทิตพ
โพ.

กัการณา? ภิชฺชติ ปุติ เทโ มรณนฺตํ หิ จีวิตํ (โหติ) :

ยสฺมา สพุพสตุตานํ จีวิตํ มรณปริโยสานํ เอว (โหติ) ตส
มา ภิชฺชติ ปุติ เทโ อิติ (วจนํ) วุตตํ โหติ (อิตฺติ) .

เทสนาวสาเน เถรี โสตาปตฺติผลํ ปตฺตา. มหาชนสุสาปี

สาตฺถิกา เทสฺนา อโหสีติ.

อตุตฺตรตฺถเรี วตฺถุ (นิฏฺฐิตํ).